

استئومیلیت (عفونت استخوان) (مددجوی محترم لطفا پس از مطالعه ، بروشور را به جایگاه خود "استند کنار ایستگاه پرستاری " برگردانید)

❖ شرح بیماری

استئومیلیت عفونت استخوان است. عفونت می‌تواند از طریق باکتری و گاهی قارچ به وجود آید.

❖ علائم

علائم و نشانه‌های استئومیلیت عبارتند از:

- ✓ تب یا لرز
- ✓ تحریک‌پذیری یا بیحالی در کودکان
- ✓ درد و تورم، گرمی و قرمزی در محل عفونت
- ✓ برخی اوقات استئومیلیت علائم و نشانه‌ای ندارد یا علائم آن به صورتی است که امکان تشخیص را مشکل می‌سازد.

❖ علل شایع

اغلب موارد استئومیلیت توسط باکتری استافیلوکوک ایجاد می‌شود. این باکتری نوعی میکروب است که روی پوست یا در بینی افراد (حتی افراد سالم) وجود دارد.

میکروب می‌تواند از طرق مختلف وارد استخوان شود:

- ✓ از طریق جریان خون
- ✓ از طریق مجاورت با یک کانون عفونی
- ✓ آلودگی مستقیم

❖ عوامل خطر

- ✓ جراحی یا جراحی ارتوپدی: شکستگی شدید استخوان یا وجود جراحی عمیق منجر به ورود عفونت به استخوان یا بافت‌های اطراف می‌شود.
- ✓ اختلالات گردش خون: هنگامی که رگ‌های خونی آسیب دیده یا مسدود می‌شوند، ممکن است یک جراحی کوچک به یک زخم عمیق تبدیل شده و بافت‌های عمقی و استخوان را در معرض عفونت قرار دهد.

- ✓ اختلال در سیستم ایمنی بدن: عواملی که ممکن است سبب سرکوب سیستم ایمنی شوند می‌توان به

شیمی درمانی، عدم کنترل دیابت، پیوند عضو و ... اشاره کرد.

- ✓ مواد مخدر: افرادی که مواد مخدر تزریق می‌کنند.

❖ عوارض احتمالی

- ✓ مرگ استخوان (استئونکروز): عفونت در استخوان می‌تواند مانع گردش خون در استخوان شده و منجر به مرگ استخوان گردد.
- ✓ آرتریت سپتیک (عفونی): در برخی موارد، عفونت در استخوان می‌تواند به داخل مفصل مجاور گسترش یابد.

✓ اختلال رشد در اطفال

- ✓ سرطان پوست: اگر استئومیلیت منجر به یک زخم شود که چرک از آن تخلیه می‌شود، پوست ناحیه مجاور در معرض خطر سرطان سلول‌های پوست قرار می‌گیرد.

❖ تشخیص

- ✓ آزمایش خون
- ✓ تصویربرداری: اشعه ایکس - سی.تی.اسکن ام.آر.آی

استئومیلیت (عفونت استخوان) (مددجوی محترم لطفاً پس از مطالعه ، بروشور را به جایگاه خود "استند کنار ایستگاه پرستاری" برگردانید)

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شیراز

بیمارستان شهید چمران

شناسنامه ی بروشور آموزشی کد: pm-06-71-A	
عنوان	استئومیلیت (عفونت استخوان)
تهیه کننده	آذر محمدی کارشناس پرستاری
تایید کننده	کارگروه آموزش به بیمار
سال تهیه : ۱۴۰۱	بازبینی : ۱۴۰۵
منابع:	(۱) برونر و سودارت - پرستاری داخلی جراحی (ارتوپدی) ۲۰۲۲
پزشک تایید کننده: دکتر سیدعلی هاشمی	
ناظر کیفی: دکتر سیدعباس رخشا	

❖ پیشگیری و آموزش به بیمار

اگر به شما گفته شده که در معرض خطر عفونت قرار دارید با پزشک خود درباره روش‌های پیشگیری از بروز عفونت صحبت کنید. کاهش خطر عفونت می‌تواند منجر به کاهش خطر بروز استئومیلیت شود.

اگر به درد استخوان در حال تشدید - تب - ورم و قرمزی محل آسیب دیده مبتلا هستید به پزشک مراجعه نمایید.

در صورتی که زخم یا جراحی در بدن دارید محل مورد نظر را بلافاصله تمیز کرده و پانسمان نمایید. زخم‌های خود را به طور منظم از نظر بروز علائم عفونت بررسی نمایید.

به رژیم غذایی متعادل و سرشار از ویتامین سی ، پروتئین و مصرف مایعات کافی اهمیت دهید .

داروهای آنتی بیوتیک را به موقع مصرف کنید.از قطع دارو به صورت خودسرانه اجتناب کنید.

✓ نمونه برداری از استخوان: با این روش می‌توان نوع میکروبی که سبب بروز عفونت در استخوان شده است را مشخص کرد. شناسایی نوع میکروب به پزشک در انتخاب آنتی‌بیوتیک مناسب کمک کند.

❖ روش درمان

متداول ترین درمان برای استئومیلیت آنتی‌بیوتیک و جراحی می باشد. معمولاً بستری شدن در بیمارستان مورد نیاز است.

آنتی‌بیوتیک‌ها معمولاً از طریق ورید و برای حداقل ۴-۶ هفته تجویز می‌شود.

با توجه به شدت عفونت، جراحی استئومیلیت شامل یک یا تعداد بیشتری از روش‌های زیر می‌شود:

- ✓ تخلیه منطقه عفونی شده
- ✓ حذف استخوان و بافت آسیب دیده
- ✓ قطع عضو
- ✓ درمان با اکسیژن پرفشار